

Publicerad 2007-12-25 15:31 av ~maria~

Om öppna grindar och låsta portar

hoppet dör aldrig

Inspirationen börjar tryta

Inget mer att skriva, ett vitt papper, bara en tom yta

Såhär i julens tid då allt borde vara inlindat i magi

omgiven av kärlek, men ändå kan jag inte sluta ägna en tanke på all tragedi

Kärlek i flöde, mat och lycka till max

ändå är jag inte helt nöjd, jag tänker, nu snart, det borde vara dags

Julen kan vara så fin och glad för de som har kärlek i sin famn

För vissa andra kan julen vara en hemsk tid, svårt att klara sig att ta sig i hamn

Jag är tack och lov inte en av dem

Jag har en familj, vänner och ett hem

Jag borde inte klaga, jag vet att jag inte har mycket att vara sorgsen och nere för

Men mina käsnlor kan jag inte styra, isåfall borde allt vara som sig bör

Jag är stark och klarar mig själv men innerst inne finns det en röst

En liten flicka som vill bli älskad, tagen i en famn, lutad mot ett bröst

Allt är bra, jag menar inget annat men ändå en liten önskan gror i mitt innersta rum

Att vara älskad av någon speciell som får en att flyga och blott av en blick får mig att bli stum

Man tycker man letar, ibland hittar man, som med dig, men du bara gick och kom

Men nu har jag sörjt klart, inga mer tårar för ett \"om\"

Jag kan ändå inte förändra de som varit, bara en annan tid, tid att minnas

Jag slutar inte att existera, slutar inte att finnas

Det kommer så många andra tåg som väntar på mig, min färd

Du var bara ett tåg som fortsätter att gå, jag hoppar av mera lärd

Så ödet..ta mig i din hand och led mig mot en man som uppskattar äkta kärlek och inte är rädd för livet i stort

Och ja, jag vet man kan inte alltid komma till en öppen grind, ibland kommer man till en låst port

Men alla låsta portar har nycklar

hoppat dör aldrig..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~maria~ med Poeter.se id #19828 innehar upphovsrätten